



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.45.052/2024/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

Dr. Sugár Tamás bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

Az alperes: ... Vármegyei Kormányhivatal
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Simkóné dr. Tornai Anita kamarai jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozattal szemben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Debreceni Törvényszék 13.K.700.300/2023/23. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 13.K.700.300/2023/23. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. június 24-étől – 45%-os mértékű egészségi állapota és „C2” véleményezett minősítési kategóriája alapján – a megváltozott munkaképességű személyek

ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 3. § (2) bekezdés bb) pontja, 5. § (1) bekezdése és 12. § (1) bekezdés b) pontja szerint meghatározott rokkantsági ellátásban részesült.

[2] A felperes soros felülvizsgálata keretében az alperes által beszerzett orvosszakértői véleményben a felperes egészségi állapotát 44%-ban, össz-szervezeti egészségkárosodását 56%-ban véleményezték, rehabilitáció szempontjából a munkakörnyezetben és a munkavégzésben figyelembe veendő kizáró tényezőként jelölték meg a nehéz fizikai megterhelést, korlátozó tényezőként a füst, por, gáz, gőz hatásait és a fokozottan balesetveszélyes munkát. A foglalkozási rehabilitációs szakértő a felperes foglalkozási rehabilitációját javasolta, annak szükséges időtartamát 36 hónapban határozta meg, és szükségletként nevezte meg az új képzettséget, betanítást igénylő foglalkozásban történő rehabilitáció, illetőleg a fel nem sorolt egyéb munkakörben történő rehabilitáció elősegítését. A foglalkozási rehabilitáció irányát a kézműipari foglalkozások, összeszerelők, takarítók és hasonló jellegű egyszerű foglalkozások, illetve egyszerű szolgáltatási, szállítási és hasonló foglalkozások FEOR osztályozási rendszere szerinti kategóriákban jelölte meg. A szociális rehabilitációs szakértő javaslata szerint a felperes szociális rehabilitációja nem szükséges.

[3] A komplex minősítés alapján az alperes megállapította, hogy a felperes „C1” minősítési kategóriába tartozik, ezért a 2022. december 19-én kelt határozatával a rokkantsági ellátását megszüntette, és ezzel egyidejűleg 2022. december 20-tól 2025. december 29-ig rehabilitációs ellátást állapított meg a részére.

A kereset és a védírat

[4] A felperes kereseti kérelmében az alperes határozatának megváltoztatását, illetve annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte arra hivatkozással, hogy az alperes az egészségi állapotát és foglalkozási rehabilitálhatóságát helytelenül véleményezte.

[5] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartásával.

A bíróság ítélete

[6] A bíróság az alperes 2022. december 19-én meghozott határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[7] A felperes indítványára a bíróság igazságügyi orvosszakértői és foglalkozási rehabilitációs szakértői vizsgálatot rendelt el. A kiegészített szakvéleményt aggálytalannak, hiánytalannak, értékelve megállapította, hogy a felperes egészségi állapota 2022. decemberében 44%-os, össz-szervezeti egészségkárosodása 56%-os mértékű volt, így „C” minősítési kategóriába tartozott. Ezzel összefüggésben a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló 7/2012. (II. 14.) NEFMI rendelet (a továbbiakban: NEFMI rendelet) 4. § (1) bekezdés a) pontjára, 2. § (1) bekezdésére, 3. § (2) bekezdésére, valamint annak 1. mellékletére utalt azzal, hogy a felperesnek nem sikerült alátámasztania a perben, hogy egészségi állapota 1-30% mértékű lett volna az alperes eljárása idején.

[8] A bíróság a továbbiakban a felperes rehabilitálhatóságának a foglalkoztatási szempontú értékelésére hívta fel a kirendelt igazságügyi orvosszakértőt. A szakértő a szakvéleményében megállapította, hogy a kiskorú gyermeket nevelő, ... felperes esetében a tartós, nyílt munkaerőpiaci rehabilitáció irányát nem lehet meghatározni, mivel terhelhetősége, mobilitása az alapbetegsége miatt nagyban korlátozott, és alulképzettsége, valamint jelenlegi fizikai állapota miatt legutóbbi munkakörében (asztalossegéd) annak jellegéből adódóan dolgozni nem tud. Tartós, többes támogatással akkreditált munkahelyen történő részmunkaidős foglalkoztatása elképzelhető lehet, azonban a munkavégzési nehézségeit szükséges figyelembe venni. Erre tekintettel a felperes esetében a foglalkozási rehabilitáció nem javasolt.

[9] Az alperes a rehabilitációs szakvéleményrészt nem fogadta el, mivel álláspontja szerint a NEFMI rendelet nem tartalmaz semmilyen rendelkezést, utalást arra vonatkozóan, hogy a megváltozott munkaképességű személyek sikeres foglalkozási rehabilitációja csak a nyílt munkaerőpiacon történhet. E személyek jellemzően akkreditált rehabilitációs munkahelyen vállalnak munkát, szükség esetén atipikus munkavégzés formájában. A felperes a szakvélemény szerint alkalmas az akkreditált munkáltatónál történő munkavégzésre, ezért a foglalkoztatási rehabilitációból nem zárható ki. A tartós foglalkozási rehabilitáció után tisztulhat le, hogy a felperes későbbi munkavállalása a nyílt munkaerőpiacon sikerülne-e. Az alperes vitatta továbbá a felperes mobilitási nehézségeivel kapcsolatos szakértői megállapítást is a felperes nyilatkozatára tekintettel, amely gyalogos közlekedésben nem akadályozott, tömegközlekedési eszközt önállóan tud igénybe venni, és szeretne munkát vállalni.

[10] A kirendelt szakértő kiegészítette szakvéleményében kiemelte, hogy a felperes fizikai terhelhetőségét és mobilitását orvos-szakmai kritériumok, és nem a felperes nyilatkozata alapján lehet megállapítani. Szakvéleményében nem a nyílt munkaerőpiaci elhelyezkedésben, hanem a felperes egészségi állapotán, valamint az abból fakadó kizáró és korlátozó tényezőkön van a hangsúly. Az alperesi szakvéleményben csupán egy kizáró és két korlátozó tényező lett meghatározva, míg a perbeli igazságügyi szakértői szakvélemény kizáró tényezőként határozta meg a nehéz és közepesen nehéz fizikai megterhelés mellett a fokozottan balesetveszélyes munkát, valamint a gyakori hajolást, gyaloglást, tárgyak emelését és korlátozó tényezőként rögzítette a füst, por, gáz, gőz hatásait, továbbá a nedves, nyirkos, párás helyen történő munkavégzést és a vegyi, allergizáló anyagokkal történő munkavégzést, amelyek minőségileg is eltérnek az alperesi véleményétől.

[11] Az alperes nem fogadta el a kiegészített szakvéleményt sem és új szakértő kirendelését kérte.

[12] A bíróság a szakvéleménynek a foglalkozási rehabilitációval kapcsolatos részét is aggálytalannak és ellentmondásmentesnek fogadta el, ezért az alperes további szakértő kirendelésére irányuló kérelmét elutasította. Az alperes észrevételével szemben hangsúlyozta, hogy annak a kérdésnek a megítélése, miszerint valakinek a foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható-e vagy tartós rehabilitációt igényel, nem függetleníthető az egészségi állapot kérdésétől, mivel a hivatkozott alpontjaiban a jogszabály eleve úgy kezdi a rehabilitációra nem javasolt kategóriák bevezetését, hogy „egészségi állapota alapján” foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, illetve „egészségi állapota alapján” tartós foglalkozási rehabilitációt igényel. Az egészségi állapot megítélése orvosszakértői kérdés, nem laikusok nyilatkozatán múlik sem a mobilitás, sem a vágyott munkakörök tekintetében. Erre tekintettel a foglalkozási rehabilitációs szakértő nem szakadhat el az egészségi állapottól sem a munkára való motiváltság tekintetében, sem a foglalkoztatási formák vonatkozásában. A NEFMI rendelet 2. számú mellékletének 12. pontjában meghatározott szempontok ugyanis – szemben az alperesi észrevétellel – nem a foglalkoztatási formákat határozzák meg, hanem a meglévő felajánlható foglalkozás

munkaerőpiaci pozíciójának az értékelési szempontjait. Amennyiben a felperesnek egyetlen szakmája van, amelyet terhelhetőségre alkalmatlan egészségi állapotából eredően nem tud gyakorolni, így végzettségét, képzettségét egészségi állapota miatt nem tudja hasznosítani, valamint a munkakörnyezet kizáró, korlátozó tényezőit tekintve nincs számára felajánlható foglalkozás, akkor lényegtelen a foglalkoztatási forma, hiszen a 12. pont c) pontjában felsorolt, a foglalkozás gyakorlásának lehetséges formái csak akkor értékelhetők, ha van felajánlható foglalkozás. Másrészt a 12. pont c) alpontja egyetlen ott felsorolt foglalkoztatási formát sem nevesít zárt munkaerőpiaci foglalkoztatásnak, ezért a szakértői nyilatkozat még a nyílt munkaerőpiacra utalásban sem volt ellentmondásban a 12. pont tekintetében.

[13] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes foglalkoztatási rehabilitációja nem volt javasolt az alperes eljárása idején, ekként a felperes a NEFMI rendelet 3. § (2) bekezdése és az Mmtv. 3. § (2) bekezdése alapján a „C2” minősítési kategóriába tartozott. Az alperes jogsértő döntést hozott akkor, amikor a felperes „C2” minősítési kategóriára folyósított rokkantsági ellátását megszüntette, mivel az Mmtv. 19. § (3) bekezdése alapján ezen ellátást kellett volna továbbfolyósítania.

[14] Mindezek alapján a bíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásával az alperes keresettel támadott határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Az új eljárásra előírta, hogy az alperes köteles figyelembe venni jelen per eredményét és a felperes rokkantsági ellátásának továbbfolyósításáról határozni. Köteles eljárása során megtenni az időközben elmaradt ellátás pótlása iránti intézkedéseket is oly módon, mintha a téves besorolásra nem került volna sor, és már eredetileg is a felperest jogszerűen megillető ellátás megállapításáról (továbbfolyósításáról) határozott volna.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a bíróság jogerős ítéletének hatályon kívül helyezését és az eljárt bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte a NEFMI rendelet 1. § (1)-(2) bekezdése, 3. § (1)-(2) bekezdése és 4. § (1) bekezdése bíróság általi megsértése miatt. Hangsúlyozta, hogy a komplex minősítés attól komplex, hogy az egészségi állapot orvosszakmai szempontú vizsgálata, valamint a rehabilitálhatóság foglalkoztatási szempontú és szociális szempontú vizsgálata is megtörténik. A jogszabály rendelkezései kógensek e vonatkozásban, a komplex minősítésnek egy eleme sem nélkülözhető, a minősítési kategóriába sorolás mindhárom elem együttes értékelése alapján történhet.

[16] A perben kirendelt szakértő a felperes rehabilitálhatóságának foglalkozási szempontjait is tartalmazó szakvéleményt adott, azonban a felperes rehabilitálhatóságának szociális szempontú vizsgálata a peres eljárás során nem történt meg. A rehabilitálhatóság foglalkozási és szociális szempontú megítélése, véleményezése külön szakértelmet igényel. Mivel a perben kirendelt szakértő nem rendelkezik a foglalkozási és a szociális szempontú véleményezéshez szükséges szakértelemmel és végzettséggel, a szakértő nem folytathatott le teljes körű véleményezést, így megalapozott véleményt sem adhatott a perben. A bíróság jogszabálysértést követett el ezért, amikor a rehabilitálhatóság szociális szempontú vizsgálatának mellőzével állapította meg, hogy a felperes „C2” minősítési kategóriába tartozik.

[17] Az alperes szerint – a Kúria Kfv.III.45.132/2023/8. számú határozatának [18]-[19] bekezdésében foglaltak, továbbá a Kúria Mfv.10.774/2016/4. számú döntése alapján – amennyiben nem áll a bíróság rendelkezésére olyan szakértői vélemény, amely az orvosi, a foglalkozási és a szociális szempontú rehabilitálhatóságot együttesen véleményezi, úgy nem dönthető el, hogy a felperes milyen minősítési kategóriába tartozik, azaz rokkantsági ellátásra vagy rehabilitációs ellátásra lesz-e jogosult. A jogerős ítéletben ezért anélkül, hogy a rehabilitálhatóság szociális szempontú vizsgálatát lefolytatta volna, nem állapíthatta meg megalapozottan a bíróság azt, hogy a felperes a „C2” minősítési kategóriába tartozik.

[18] A Kp. 78. § (1)-(2) bekezdése is sérült, mivel a bíróság a bizonyítékokat nem összességükben értékelte. E körben a Kfv.III.45.111/2021/4. számú határozat [24] bekezdésében foglaltakra hivatkozott, mely szerint a közigazgatási per sajátosságaira tekintettel a bizonyítékok mérlegelése akkor helytálló, ha azokat a bíróság nemcsak a törvényi tényállással, hanem a megelőző eljárásban megállapított tényállással is összeveti, és ezután vonja le a döntéséhez szükséges következtetéseket. Ezzel szemben a perben beszerzett szakvéleményt a bíróság nem a Kp. 78. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelte, a bizonyítékok mérlegelését kirívóan okszerűtlenül és iratellenesen végezte el, ennek következtében a tényállás teljes körű feltárása nélkül, a jogszabály komplex minősítésre vonatkozó rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyásával, törvénysértően rendelkezett arról, hogy a felperes a „C2” minősítési kategóriába tartozik és az alperesnek a megismételt eljárás során a rokkantsági ellátás továbbfolyósításáról kell határoznia.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott, az alábbiak szerint.

[21] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül.

[22] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Kp. 78. § (1)-(2) bekezdésében rögzített szabálynak a sérelmét – és ezen keresztül a NEFMI rendelet 1. § (1)-(2) bekezdéseinek, 3. § (1)-(2) bekezdéseinek, valamint 4. § (1) bekezdésének a megsértését – állította. A Kúria korábban már több döntésében rámutatott arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet akkor támadható eredményesen, a bizonyítékok felülmérlegelésének akkor van helye, ha a bizonyítékok egyenként és összességükben nem alkalmasak a megállapított tények igazolására, vagy azok köre olyan mértékben hiányos, hogy abból megalapozott következtetés nem vonható le, illetve, ha a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen vagy iratellenes. A közigazgatási per sajátosságára tekintettel a bizonyítékok mérlegelése akkor helytálló, ha azokat a bíróság nemcsak a törvényi tényállással, hanem a megelőző eljárásban megállapított tényállással is összeveti és ezután vonja le a döntéshez szükséges következtetéseket (Kf.VII.39.038/2020/4., Kfv.III.45.111/2021/4.). A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye, a felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés (Kfv.III.37.768/2022/7.).

[23] A peradatok szerint az alperes azért állapított meg rehabilitációs ellátást a felperes részére, mert a szakértői bizottság 2022. december 13-án készített, a komplex minősítés eredményéről szóló összefoglaló véleménye a felperes egészségi állapotát 44%-os mértékűnek véleményezte, és állapota alapján a felperest „C1” minősítési kategóriába

tartozónak értékelte. E minősítési kategóriába a NEFMI rendelet 3. § (2) bekezdésének c) pontja értelmében a megváltozott munkaképességűek közül az rehabilitálható, ezen belül tartós foglalkozási rehabilitációt igénylő személy [Mmtv. 3. § (2) bekezdés a) pont ab) alpont] sorolható be, akinek egészségi állapota 31-50% között van. A felperes egyrészt azért kérte egészségi állapota felülvizsgálatát, mert véleménye szerint egészségi állapota rosszabb, mint az orvosszakértő által megállapított mérték; másrészt azért, mert úgy vélte, hogy a foglalkoztathatósága körében adott rehabilitációs szakvélemény sem megfelelő.

[24] A Kúria számos korábbi határozatában (Mfv.III.10.605/2011/3., Mfv.III.10.163/2011/4. Kfv.III.45.132/2023/8.) rögzítette, hogy a bíróság olyan szakértő kirendeléséről köteles gondoskodni, aki a perben jelentős tény, körülmény megállapításához megfelelő szakértelemmel rendelkezik. A rehabilitálhatóság kérdésének eldöntése több, erre megfelelő szakértelemmel rendelkező szakértő feladata, akik véleményüket együttesen, egymással egyeztetve alakítják ki. A komplex minősítési rendszer célja, hogy a betegségek, sérülések, rendellenességek következtében kialakuló egészségkárosodások, fogyatékoságok, megváltozott munkaképesség és egyéb képességek szakértői véleményezése egységes szakmai elvek és módszertan alapján történjen. A komplexitás lényege, hogy a szakértői bizottság a rehabilitálhatóság megállapítása során a felperes egészségkárosodásának (egészségi állapotának) mértékét, szakmai munkaképességét, személyi adottságait, képzettségét, szakmai gyakorlatát, a rehabilitációt is befolyásoló szociális körülményeit, közvetlen és tágabb fizikai, társadalmi környezetét és munkaerő-piaci lehetőségeit figyelembe véve értékeli.

[25] A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő a felek által ebben a körben nem vitatott, aggálytalan szakvéleményében a felperes egészségi állapotát – az alperes határozatában foglaltakkal egyezően – 44%-os mértékűnek értékelte, amely alapján a felperes a NEFMI rendelet 3. § (2) bekezdés c) vagy d) pontjában meghatározott „C1” vagy „C2” minősítési kategóriába tartozhat, attól függően, hogy a rehabilitálhatóság foglalkoztatási, illetve szociális szempontú vizsgálata alapján a rehabilitációja javasolt, vagy sem. A perben kirendelt szakértő kiegészített szakvéleményében – az alperes határozatában foglaltakkal szemben – a felperes foglalkozási rehabilitációját nem javasolta.

[26] Az alperes által felhívott kúriai döntések a jelen perbelitől eltérő tényálláson alapultak, mivel azokban a perben kirendelt szakértők szakvéleményei a komplex minősítés eredményéről szóló összefoglaló véleménytől eltérő egészségi állapotot véleményeztek. Az Mfv.10.774/2016/4. szám alatti (BH2017.239. számú) döntés elvi tartalma – egyezően az Mfv.10.772/2016/4. szám alatti döntéssel – az volt, hogy amennyiben a felperes egészségi állapota alapján más minősítési kategóriába tartozik (B helyett C), a bíróság csak a megállapított mértékét rögzítheti ítéletében, az alperes köteles az új eljárásban a rehabilitációs eljárást lefolytatni. Az Mfv.III.10.771/2016/5. (BH2018.26.) számú döntés szerint az egészségi állapot eltérő értékelése (a közigazgatási eljárásban irányadó 51-60% helyett 31-50% között történő megállapítása) önmagában nem ad alapot arra, hogy a bíróság a felperest – a perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján – más (B1 helyett C1, vagy B2 helyett C2) minősítési kategóriába sorolja be. A Kfv.III.45.132/2023/8. számú döntésében is azt mondta ki a Kúria, hogy amennyiben a bíróság által megállapított egészségi állapot az alperes határozatában foglaltaktól eltérő mértékű, a bíróság nem írhatja elő a közigazgatási szervnek, hogy a megismételt eljárásban milyen minősítési kategória alapul vételével döntsön a megváltozott munkaképességű személy ellátásáról. A perben megállapított egészségi állapothoz tartozó komplex minősítés elvégzése az alperes feladata. Ezzel azonos tartalmú a Kúria Kfv. III. 45.010/2024/6. számú döntése is, amely szerint amennyiben a bíróság által megállapított egészségi állapot az alperes határozatában foglaltaktól eltérő mértékű, a bíróság nem írhatja elő a közigazgatási szervnek, hogy a

megismételt eljárásban milyen minősítési kategória alapul vételével döntsön a megváltozott munkaképességű személy ellátásáról. A perben megállapított egészségi állapothoz tartozó komplex minősítés elvégzése az alperes feladata.

[27] Az alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a komplex minősítési rendszerben az egészségi állapot mértéke mellett a rehabilitálhatóságot foglalkoztatási és szociális szempontból egyaránt vizsgálni kell. Ez a vizsgálat a felperes 44%-os mértékű egészségi állapotát alapul véve a megelőző eljárásban megtörtént, és az ezen egészségi állapothoz képest kialakított foglalkozási és szociális szempontú rehabilitációs véleményből a felperes a perben – a szociális szempontú – a hatósági eljárásban adott – szakvéleményt nem, csak a foglalkozási rehabilitációs szakvéleményt támadta, azt azonban eredménnyel.

[28] A korábbi döntésekben eltérő tényállás alapján helyezkedett a Kúria arra az álláspontra, hogy nincs helye a rehabilitációra vonatkozóan bizonyítás felvételének, azokban az esetekben ugyanis a rehabilitációs szakvélemény eltérő minősítési kategóriába tartozó egészségi állapothoz képest került megállapításra a megelőző eljárásban, és ezekre az esetekre nézve mondta ki a Kúria a közigazgatási eljárásban lefolytatandó komplex minősítés szükségességét. Ezzel szemben jelen esetben a felperes keresete csak abban a részében volt megalapozott, hogy a megelőző eljárásban megállapított egészségi állapotához képest a foglalkozási rehabilitációját a szakértő nem javasolta, mely alapján a felperes az Mmtv. 3. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja helyett az Mmtv. 3. § (2) bekezdés b) pont ba) alpontjába tartozó megváltozott munkaképességű személynek minősül.

[29] Mindezek alapján – mivel az alperes a lefolytatott bizonyítás eredménye alapján megsértette a NEFMI rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontját – a bíróság helyesen döntött akkor, amikor az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A megismételt közigazgatási eljárásra adható iránymutatások körét áttörő előírást tartalmaz az ítélet [103] és [105] bekezdése, amelyekben a bíróság egyrészt megállapította a felperes minősítési kategóriába tartozását, másrészt a rokkantsági eljárás továbbfolyósításának és az időközben elmaradt ellátások pótlásának kötelezettségét írta elő az alperes számára. Tekintettel arra, hogy az alperes keresettel támadott határozata a rokkantsági ellátás folyósításának megszüntetéséről és a rehabilitációs ellátás megállapításáról rendelkezett, a bíróság is csak e határozat megsemmisítéséről dönthetett, és a megismételt eljárásra csupán azoknak a tényeknek a figyelembevételét írhatta elő, amelyeket a perben a szakvélemény alapján meg lehetett állapítani. Ez alapján a Kúria a megismételt eljárásra adott előírást annyiban módosítja, hogy az alperes – a jogerős ítéletben foglaltak alapján – köteles döntést hozni a felperes rokkantsági ellátás továbbfolyósítása iránti kérelméről, azzal, hogy a megelőző eljárásban elvégzett komplex minősítés eredményében rögzített, a felperes egészségi állapotára és szociális rehabilitálhatóságára vonatkozó megállapítások mellett a felperes foglalkozási rehabilitációja nem javasolt.

[30] Mindezek alapján, mivel a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelelt, a téves iránymutatás pedig az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki, illetve az a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tért el, a Kúria a bíróság ítéletét a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

Amennyiben a hatóságnál elvégzett vizsgálat alapján a komplex minősítés eredményében rögzített, a felperes egészségi állapotára és szociális rehabilitálhatóságára vonatkozó

megállapítások helytállóak, azonban a felperes foglalkozási rehabilitációja a hatósági eljárásban adott szakvéleményhez képest eltérő, és az nem javasolt, úgy a megismételt hatósági eljárásban komplex minősítés ismételt elvégzése nélkül kell a felperes minősítési kategóriába tartozását megállapítania az alperesnek.

Záró rész

[31] A pernyertes felperes a felülvizsgálati eljárásban perköltségigényt nem terjesztett elő, ezért a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 82. § (3) bekezdése alapján mellőzte a perköltség megállapítását.

[32] Az eljárás az Mmtv. 14. § (2) bekezdése alapján illetékmentes, ezért a Kúriának e tárgyban rendelkeznie nem kellett.

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 99. § (3) bekezdése alapján irányadó Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[34] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. június 5.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró, Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő